

Projekt

z dnia 20 stycznia 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXVIII/...../2026
RADY GMINY KROKOWA**

z dnia 29 stycznia 2026 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Ofiar
Doznających Przemocy Domowej w Gminie Krokowa na lata 2026-2031**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153; zm.: Dz. U. z 2025 r. poz. 1436) oraz art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673) Rada Gminy Krokowa uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Ofiar Doznających Przemocy Domowej w Gminie Krokowa na lata 2026-2031 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Krokowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Marek Krzebietke

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Krokowa na lata 2026-2031

SPIS TREŚCI

I WPROWADZENIE	3
I 1. Wstęp.....	3
I 2. Podstawy prawne.....	6
I 3. Zgodność z dokumentami strategicznymi	6
II DIAGNOZA zjawiska przemocy domowej	11
II 1. Dane ogólnopolskie.....	11
II 2. Dane Gminy Krokowa	14
III Zespół Interdyscyplinarny i grupy diagnostyczno - pomocowe	27
IV Analiza swot.....	29
V Priorytety, cele i wskaźniki	32
VI REALIZACJA PROGRAMU	37

I WPROWADZENIE

I 1. WSTĘP

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata: 2026 -2031 to dokument, o którym mowa w art. 6 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej, który ma być narzędziem aktywnego, racjonalnego realizowania polityki w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej w Gminie Krokowa.

Przemoc domowa to w świetle ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste członków osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę, ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej, istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Główne rodzaje przemocy:

Fizyczna - naruszanie nietykalności fizycznej. Przemoc fizyczna jest intencjonalnym zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub niosącym takie ryzyko, np.: popychanie, szarpanie, ciągnięcie, szturchanie, klepanie, klapsy, ciągnięcie za uszy, włosy, szczypanie, kopanie, bicie ręką, pięścią, uderzenie w twarz - tzw. "policzek", przypalanie papierosem, duszenie, krępowanie ruchów, itp.

Psychiczna - naruszenie godności osobistej. Przemoc psychiczna zawiera przymus i groźby np.: obrażanie, wyzywanie, osądzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, grożenie, nieliczenie się z uczuciami, krzyczenie, oskarżanie, obwinianie, oczernianie, krzywdzenie zwierząt, czytanie osobistej korespondencji, ujawnianie tajemnic, sekretów,

wyśmiewanie, lekceważenie, itp. Przemoc psychiczna jest najczęstszą formą przemocy i jest trudna do udowodnienia.

Seksualna - naruszenie intymności. Przemoc seksualna polega na zmuszanie osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu, np.: wymuszanie pożycia, obmacywanie, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych, nieliczenie się z życzeniami partnerki/partnera, komentowanie szczegółów anatomicznych, ocenianie sprawności seksualnej, wyglądu, itp.

Ekonomiczna - naruszenie własności. Przemoc ekonomiczna wiąże się celowym niszczeniem czyjejś własności, pozbawianiem środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby, np.: niszczenie rzeczy, włamanie do zamkniętego osobistego pomieszczenia, kradzież, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy, przeglądanie dokumentów, korespondencji, dysponowanie czyjąś własnością, zaciąganie pożyczek "na wspólne konto", sprzedawanie osobistych lub wspólnych rzeczy bez uzgodnienia, zmuszanie do spłacania długów, itp.

Zaniedbanie - naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich. Jest formą przemocy ekonomicznej i oznacza np.: nie dawanie środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nie udzielenie pomocy, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka, itp.

Źródło: Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” 29.09.2021r.: <http://www.niebieskalinia.info/index.php/przemoc-w-rodzinie/8-rodzaj-przemocy>

Krzywdzenie dzieci wg D.G. Gill’a to każde działanie lub bezczynność jednostek, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, który ogranicza równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłóca ich optymalny rozwój.

Rodzaje przemocy wobec dzieci:

Przemoc fizyczna to wszelkie celowe, intencjonalne działania wobec dziecka powodujące urazy na jego ciele np.: bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami, itp. Przemocą będzie również bicie dziecka „dla jego dobra”, „żeby się lepiej uczyło”, „żeby się słuchało”,

„żeby posprzątało”. To znaczy, że nawet jeśli za zadaniem bólu kryje się intencja wsparcia lub przyspieszenia rozwoju dziecka, mamy do czynienia z przemocą (istnieją bardziej skuteczne, niekrzywdzące metody - niż np. bicie - do zachęcenia dziecka by sprzątnęło pokój).

Wykorzystanie seksualne to każde zachowanie osoby starszej i silniejszej, które prowadzi do jej seksualnego podniecenia i zaspokojenia kosztem dziecka np.: ekshibicjonizm, uwodzenie, świadome czynienie dziecka świadkiem aktów płciowych, zachęcanie do rozbierania się i do oglądania pornografii, dotykanie miejsc intymnych lub zachęcanie do dotykania osoby stosującej przemoc, różne formy stosunku seksualnego, itp. Ważna jest tu zwłaszcza intencja zaspokojenia własnych potrzeb osoby stosującej przemoc bez uwzględniania potrzeb i możliwości osoby doznającej przemocy.

Przemoc emocjonalna to intencjonalne, nie zawierające aktów przemocy fizycznej, zachowania dorosłych wobec dzieci, które powodują znaczące obniżenie możliwości prawidłowego rozwoju dziecka np.: wyzwiska, groźby, szantaż, straszenie, emocjonalne odrzucenie, nadmierne wymagania nieadekwatne do wieku i możliwości dziecka, niszczenie ważnych dla niego rzeczy lub zwierząt, nieposzanowanie granic prywatności, itp. Szczególnie trwałe ślady pozostawia po sobie przemoc ze strony osób ważnych dla rozwoju dziecka, zwłaszcza rodziców. O ile dzieci dość szybko zdają sobie sprawę z odrębności fizycznej od rodziców, o tyle emocjonalnie są z nimi tożsame przez wiele lat. Krzywda płynąca z ich strony ma więc wielki wpływ na utrudnione formowanie się jego relacji z innymi ludźmi, obrazu siebie i wreszcie osobowości.

Zaniedbywanie to niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka zarówno fizycznych, takich jak właściwe odżywianie, ubieranie, ochrona zdrowia, edukacja, jak i psychicznych jak poczucie bezpieczeństwa, doświadczania miłości i troski. Dziecko zaniedbywane nie odbierając od ważnych dla siebie ludzi dostatecznej ilości sygnałów o ważności swoich potrzeb uczy się, że nie jest ważne i cenne. W ślad za tym mogą iść dwojakie strategie zaradcze: wiara, że tak jest naprawdę i stopniowe wycofywanie się z wszelkiej aktywności lub uciążliwa dla otoczenia walka o dostrzeżenie (tzw. „lepkość”, agresywność lub „dziwność”).

Również małoletni będący świadkiem przemocy domowej wobec osób jej doznających, jest w tej sytuacji osobą doznającą przemocy domowej w rozumieniu ustawy.

I 2. PODSTAWY PRAWNE

Obowiązek opracowania Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej wynika z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. z. U. z 2024 r. poz. 1673).

Na podstawie art. 6. 1. ww. ustawy zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283) lub ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151), chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Art. 6. 2. Do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym:

1. opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej;
2. prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową;
3. zapewnienie osobom doznającym przemocy domowej miejsc w ośrodkach wsparcia;
4. tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

I 3. ZGODNOŚĆ Z DOKUMENTAMI STRATEGICZNYMI

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej Art. 40: Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Zakazuje się stosowania kar cielesnych.
2. Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzona w Rzymie dnia 4 listopada 1950 Art. 3: Zakaz tortur; Art. 4: Zakaz niewolnictwa i pracy przymusowej.
3. Konwencja o ochronie praw człowieka zmieniona następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełniona Protokołem nr 2 Art. 5: Prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego.

4. Konwencja o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 roku Art. 3 ust. 1:
We wszystkich działaniach dotyczących dzieci, podejmowanych przez publiczne lub prywatne instytucje opieki społecznej, sądy, władze administracyjne lub ciała ustawodawcze, sprawą nadrzędną będzie najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka
5. Rekomendacja Komitetu Ministrów Rady Europy nr R(85)4 w sprawie przemocy w rodzinie z 26 marca 1985 roku. Rekomendacja poleca rządowi powzięcie środków zapobiegawczych w kwestii przemocy w rodzinie, polegających na zwiększaniu świadomości społecznej, szkoleń dla osób mających styczność ze zjawiskiem z racji wykonywanego zawodu oraz wsparcia i pomocy ofiarom
6. Rekomendacja Komitetu Ministrów Rady Europy nr R(90)2 w sprawie reakcji społecznych na przemoc w rodzinie z 15 stycznia 1990 roku. Rekomendacja dotyczy środków socjalnych w przypadku przemocy w rodzinie, zaleca zwiększanie świadomości społecznej. Powinno ono nastąpić poprzez zasygnalizowanie społeczeństwu powagi problemu, ukazanie negatywnych konsekwencji zjawiska oraz przeciwdziałanie usprawiedliwieniom przemocy obecnej w mediach.
7. Rekomendacja Rady Europy 1450(2000) dotycząca przemocy wobec kobiet w Europie
Rekomendacja zaleca sporządzić europejski program zwalczania przemocy wobec kobiet, którego celem jest: harmonizacja prawa i procedur w celu ustanowienia właściwego systemu europejskiego prawa pozytywnego; wprowadzenie przepisów zakazujących wszelkich form przemocy domowej; ustanowienie prawnego uznania gwałtu małżeńskiego i uznanie go za przestępstwo; zapewnienie większej ochrony kobietom (...); zapewnienie większej elastyczności zarówno w zakresie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, jak i dostępności różnych procedur (...)
8. Rekomendacja Komitetu Ministrów Rady Europy Rec. (2002)5 w sprawie ochrony kobiet przed przemocą z 30 kwietnia 2002 roku Środki ogólne dotyczące przemocy wobec kobiet: Pkt 2. Zagwarantowanie, aby kobiety nie były poddawane przemocy jakiegokolwiek rodzaju i ze strony kogokolwiek stanowi odpowiedzialność i leży w interesie państw, a także ma charakter priorytetu polityki krajowej. W tym celu państwa nie mogą powoływać się na zwyczaje, religię lub tradycję jako sposób na obejście tego zobowiązania. Pkt 3. Państwa członkowskie powinny wprowadzić, rozwijać i/lub ulepszać w razie potrzeby politykę krajową przeciwko przemocy, w oparciu o: 1. maksymalne bezpieczeństwo i pomoc dla ofiar; 2. nadanie ofiarom uprawnień poprzez optymalne wsparcie i pomoc, tak aby uniknąć podwójnej wiktymizacji; 3. przystosowanie prawa karnego i cywilnego, włącznie z procedurą

- sądową; 4. zwiększanie świadomości społecznej i edukację dzieci i młodych ludzi; 5. zapobieganie na wszystkich możliwych obszarach.
9. Konwencja o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej z 11 maja 2011 roku. Cele konwencji: ochrona kobiet przed wszystkimi formami przemocy oraz zapobieganie, ściganie i eliminacja przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, przyczynianie się do eliminacji wszystkich form dyskryminacji kobiet oraz wspieranie rzeczywistej równości kobiet i mężczyzn, w tym poprzez usamodzielnienie kobiet; stworzenie ogólnych ram, polityki i działań na rzecz ochrony i wsparcia wszystkich ofiar przemocy wobec kobiet i przemocy domowej; zacieśnianie współpracy międzynarodowej, mającej na celu eliminację przemocy wobec kobiet i przemocy domowej; zapewnienie wsparcia i pomocy organizacjom i organom ścigania by skutecznie współpracowały w celu przyjęcia zintegrowanego podejścia do eliminacji przemocy wobec kobiet i przemocy domowej.
10. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 roku w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar (Dz. Urz. UE L 101 z 15.04.2011, s. 1) Pkt 4. Unia zobowiązała się zapobiegać handlowi ludźmi i zwalczać ten proceder oraz chronić prawa osób będących ofiarami handlu.
11. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 roku w sprawie europejskiego nakazu ochrony (w sprawach karnych) (Dz. Urz. UE L 338 z 21.12.2011, s. 2) Pkt 9. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do środków ochrony, których szczególnym celem jest ochrona danej osoby przed czynem zabronionym innej osoby, mogącym w jakikolwiek sposób zagrozić jej życiu lub nieetykalności fizycznej, psychicznej czy seksualnej, np. poprzez uniemożliwienie wszelkich form molestowania, czy jej godności lub wolności osobistej, np. poprzez uniemożliwienie uprowadzenia, nękania i innych form przymusu pośredniego, oraz które mają na celu zapobieganie nowym czynom zabronionym lub ograniczenie skutków wcześniejszych czynów zabronionych. Te prawa osobiste przysługujące osobie podlegającej ochronie stanowią podstawowe wartości uznawane i upowszechniane we wszystkich państwach członkowskich.
12. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 roku w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, Pkt 34. Państwa

członkowskie powinny opracować lub udoskonalić strategie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych oraz wykorzystywaniu seksualnemu dzieci, w tym środki mające na celu osłabienie i ograniczenie popytu na wszelkie formy wykorzystywania seksualnego dzieci oraz prowadzić kampanie informacyjne i kampanie mające na celu podnoszenie świadomości a także programy badawcze i edukacyjne, zmniejszając tym samym ryzyko, że dzieci będą stawać się ofiarami.

13. Dyrektywa 2012/29/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 roku ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, s. 57) Pkt 4. (...) celem niniejszej dyrektywy jest dokonanie przeglądu i uzupełnienie zasad określonych w decyzji ramowej 2001/220/WSiSW oraz podjęcie istotnych działań służących zwiększeniu poziomu ochrony ofiar w całej Unii, w szczególności w ramach postępowania karnego.
14. Narodowy Program Zdrowia Psychicznego na lata 2021-2025: Cel operacyjny 2. Profilaktyka uzależnień;
15. Rządowy Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024–2030: Cel główny: Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej oraz zmniejszenie skali tego zjawiska w Polsce. Cele szczegółowe: Cel 1: zintensyfikowanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej. Cel 2: zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób doświadczających przemocy domowej. Cel 3: zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc domową. Cel 4: zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.
16. Krajowy Program Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu 2020. Nowy wymiar aktywnej integracji”, który uległ aktualizacji na lata 2021-2027 z perspektywą do roku 2030: Priorytety Programu Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu: Priorytet I Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu dzieci i młodzieży, Priorytet II Zapewnienie spójności działań edukacyjnych, społecznych i zawodowych na rzecz dzieci i młodzieży, Priorytet III Aktywna integracja w społeczności lokalnej, Priorytet IV Bezpieczeństwo i aktywność osób starszych, Priorytet V Zapobieganie niepewności mieszkaniowej i przeciwdziałanie bezdomności, Priorytet VI Zarządzanie i zmiany strukturalne systemu integracji społecznej.

17. Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030, która pełni funkcję Strategii Polityki Społecznej; Cel strategiczny 2: Otwarta wspólnota regionalna; Cel operacyjny 2.2: Wrażliwość społeczna.
18. Regionalny Program Strategiczny w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego i wrażliwości społecznej; Cel szczegółowy 2: Wrażliwość społeczna.
19. Wojewódzki Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2021–2030: cel główny to Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej oraz zmniejszenie skali tego zjawiska w województwie pomorskim. Trzy priorytety: Zintensyfikowanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób dotkniętych przemocą domową oraz zwiększenie oddziaływań dotyczących osób stosujących przemoc domową, Zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług
20. Wojewódzki Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2022-2030: cel główny to: ograniczenie skali występowania problemów alkoholowych, problemów wynikających z używania środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i NSP na terenie województwa pomorskiego. Pięć celów szczegółowych: 1. Promocja zdrowia. Zadania na rzecz ograniczania stosowania substancji psychoaktywnych, w tym alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i NSP, 2. Profilaktyka, 3. Redukcja szkód, rehabilitacja (readaptacja, reintegracja) zdrowotna, społeczna i zawodowa, 4. Monitorowanie sytuacji epidemiologicznej w zakresie używania substancji psychoaktywnych, w tym alkoholu, substancji psychotropowych, środków odurzających, i NSP oraz postaw społecznych i reakcji instytucjonalnych, 5. Monitorowanie rynku napojów alkoholowych.
21. Regionalny Program Przeciwdziałania Wykluczeniu Społecznemu na lata 2025-2030: cel główny to: Zmniejszenie skali ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz poprawa dostępu do usług społecznych w regionie. Trzy priorytety: 1. Rozwój form wsparcia osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, 2. Przeciwdziałanie bezdomności i wykluczeniu mieszkaniowemu, 3. Wzmocnienie kadry systemu pomocy społecznej, w tym kadr realizujących usługi społeczne.

22. Powiatowa Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2016-2026
Realizacji niniejszego dokumentu będą wyznaczać następujące kierunki: Prowadzenie lokalnych inicjatyw na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym w tym:

- 1) wspieranie opiekunów osób niepełnosprawnych,
- 2) wzmacnianie wizerunku i przeciwdziałanie dyskryminacji seniorów,
- 3) podnoszenie świadomości i wrażliwości społecznej na zjawisko przemocy,
- 4) zapewnienie pomocy i wsparcia osobom doświadczającym przemocy.
- 5) oddziaływania korekcyjno-edukacyjne i psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc.
- 6) Rozwój infrastruktury ośrodków wsparcia osób i rodzin wymagających wsparcia w ośrodku wsparcia.

23. Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej

II DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY DOMOWEJ

II 1. DANE OGÓLNOPOLSKIE

Na podstawie „Ogólnopolskiej diagnozy zjawiska przemocy w rodzinie” (Raport Kantar Polska dla Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 2019 roku)² można stwierdzić, że 30% respondentów potwierdza bycie osobą stosującą przemoc domową – jednokrotnym 9%, kilkukrotnym 17% i wielokrotnym 3%. Oznacza to, że ponad 9 mln Polaków przyznaje się do stosowania przemocy domowej, a około 6 mln było w takiej sytuacji kilku- lub wielokrotnie. Do stosowania przemocy psychicznej przyznało się najwięcej osób (24%), w dalszej kolejności do fizycznej (11%), a w najmniejszym zakresie do ekonomicznej (5%) i seksualnej (2%).

Ponad połowa Polaków (57%) twierdzi, że doświadczyli jakiejś formy przemocy domowej, przy czym mogło to być zarówno niedawno, jak i wiele lat temu. Najpowszechniejsza jest przemoc psychiczna – takie doświadczenie deklaruje 53% badanych, przy czym, jeśli chodzi o wielokrotne formy przemocy na jakimkolwiek etapie życia to odsetek ten wynosi 15%. Co czwartego Polaka (23%) dotknęła kiedykolwiek w rodzinie przemoc fizyczna, zaś 6%

badanych doświadczyło jej wielokrotnie, 13% przyznało, że dotyczy ich przemoc ekonomiczna, a 5%, że seksualna.

Prawie co piąty Polak (18%) zna w swoim otoczeniu czy sąsiedztwie rodziny, w których dochodzi do różnych form przemocy wobec dzieci. Najczęściej respondenci słyszeli o jednostkowych przypadkach – 13% powiedziało, że zna jedną taką rodzinę, bądź dwie. 56% osób, które przyznały, że znają w swoim otoczeniu rodziny, w których dochodzi do przemocy fizycznej, podjęło w związku z tym działania.

Według danych zebranych w roku 2023 przez Komendę Główną Policji statystyki kształtowały się następująco.

Dane za rok 2023		
1.	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” (ogółem), w tym:	62 170
a)	liczba formularzy wszczynających procedurę	54 029
b)	liczba formularzy dotyczących kolejnych przypadków przemocy domowej w trakcie trwającej procedury	8 141
2.	Liczba osób doznających przemocy domowej (ogółem), w tym:	77 832
a)	kobiet	51 631
b)	mężczyzn	9 162
c)	małoletnich	17 039
3.	Liczba osób stosujących przemoc domową (ogółem), w tym:	63 016
a)	kobiet	7 595
b)	mężczyzn	55 225
c)	nieletnich	196
4.	Liczba osób stosujących przemoc domową będących pod wpływem alkoholu (ogółem), w tym:	30 261
a)	kobiet	2 171
b)	mężczyzn	28 079
c)	nieletnich	11
5.	Liczba osób stosujących przemoc domową będących pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu	393
a)	kobiet	35
b)	mężczyzn	358
6.	Liczba osób stosujących przemoc domową będących jednocześnie pod wpływem alk. i środka działającego podobnie do alkoholu	142
a)	kobiet	8
b)	mężczyzn	134
7.	Liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo – wychowawczej	611

Źródło: Formularz III/8, Sprawozdanie z podjętych przez policję działań wobec przemocy domowej dotyczące procedury „Niebieskie Karty”.

Natomiast dane policji za rok 2024 kształtowały się następująco:

Dane za rok 2024		
1.	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” (ogółem), w tym:	59 174
a)	liczba formularzy wszczynających procedurę	51 794
b)	liczba formularzy dotyczących kolejnych przypadków przemocy domowej w trakcie trwającej procedury	7 380
2.	Liczba osób doznających przemocy domowej (ogółem), w tym:	86 920
a)	kobiet	50 638
b)	mężczyzn	10 559
c)	małoletnich	25 723
3.	Liczba osób stosujących przemoc domową (ogółem), w tym:	60 535
a)	kobiet	8 124
b)	mężczyzn	52 411
4.	Liczba osób stosujących przemoc domową będących pod wpływem alkoholu (ogółem), w tym:	25 704
a)	kobiet	1 992
b)	mężczyzn	23 712
5.	Liczba osób stosujących przemoc domową będących pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu	935
a)	kobiet	84
b)	mężczyzn	851
6.	Liczba osób stosujących przemoc domową będących jednocześnie pod wpływem alk. i środka działającego podobnie do alkoholu	296
a)	kobiet	37
b)	mężczyzn	259
7.	Liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo – wychowawczej	490

Źródło: Formularz III/8, Sprawozdanie z podjętych przez policję działań wobec przemocy domowej dotyczące procedury „Niebieskie Karty”.

Ogólnopolski Telefon dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” 800-120-002
W marcu 2025 roku dyżurujące w Pogotowiu „Niebieska Linia” przeprowadziły 1534 rozmów, większość z nich (1404 rozmów, 91% wszystkich rozmów) za pośrednictwem infolinii 800-120-002 w godzinach pracy konsultantów psychologicznych. Znalazły się jednak również osoby (130 telefonów, 9% wszystkich rozmów) zainteresowane kontaktem

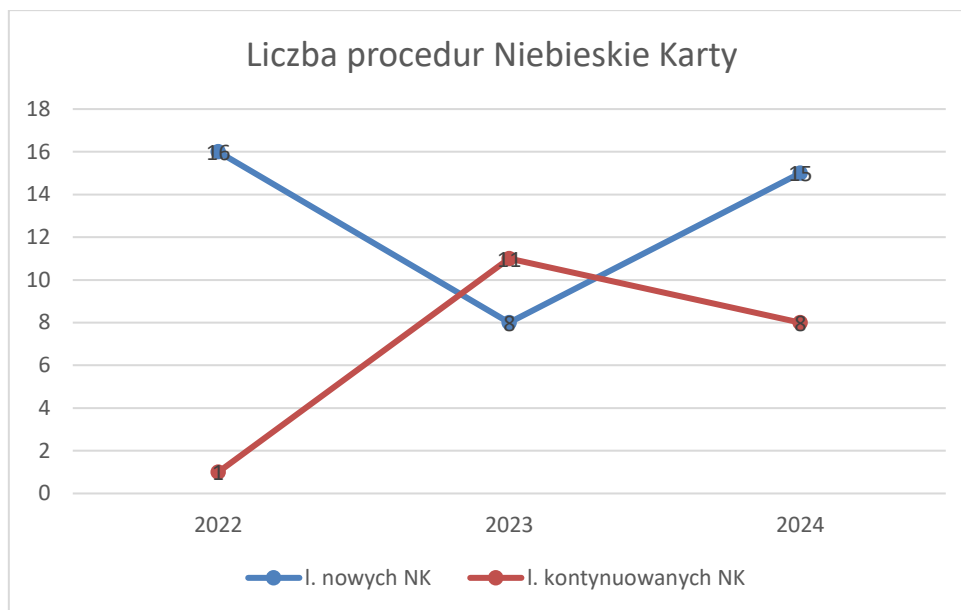
z prawnikami/czkami (oczekującym w poniedziałkowe i wtorkowe wieczory pod numerem 22 666-28-50 oraz w środowy wieczór pod numerem 800-120-002).

W przypadku 985 rozmów był to pierwszy kontakt dzwoniącego/ej z infolinią. Wśród telefonujących osób dorosłych zdecydowaną większość stanowiły kobiety (70%). Warto jednak podkreślić, że również mężczyźni korzystali z możliwości uzyskania porady czy wsparcia. Numer infolinii wybierały głównie osoby dorosłe. W analizowanym okresie odebrano 26 połączeń od dzieci lub niepełnoletniej młodzieży (1,69% wszystkich rozmów). Pogotowie „Niebieska Linia” ma charakter ogólnopolski. W marcu 2025 roku na infolinię dzwoniono ze wszystkich regionów Polski. Na tle innych województw, stosunkowo najwięcej telefonów specjaliści/stki odebrali/ły od osób z Mazowsza (19%). Najmniej telefonów było z województwa świętokrzyskiego (1,66%). Połączenia wykonywano głównie z dużych (39%) i małych miast (29% wszystkich rozmów), niemały udział stanowili również mieszkańcy wsi (12% wszystkich odebranych połączeń). Pozostały odsetek stanowiły osoby, które kontaktowały się z infolinią zza granicy lub w rozmowie z którymi nie udało się ustalić skąd dzwonią.

II 2. DANE GMINY KROKOWA

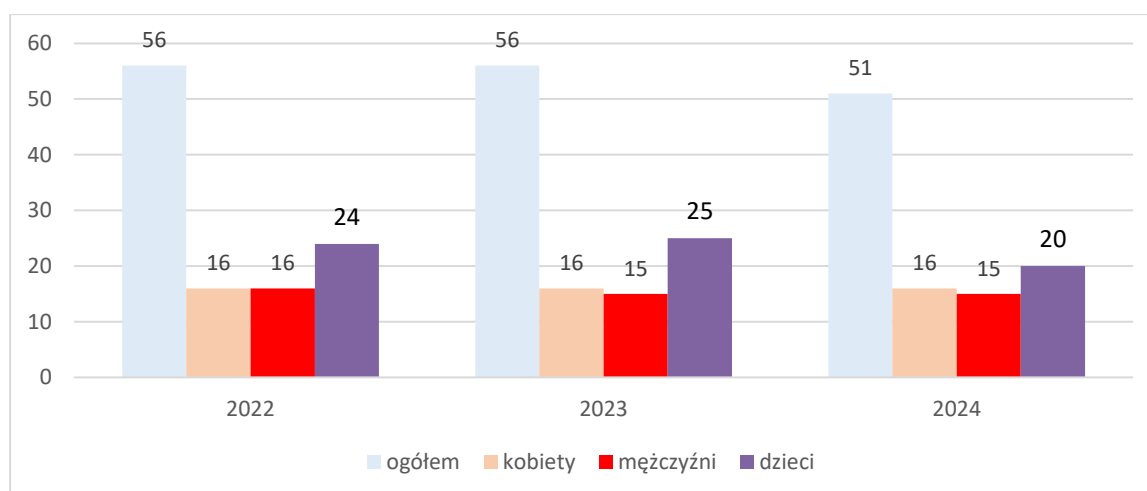
Diagnozy przemocy dokonano na podstawie m.in. analizy danych statystycznych pozyskanych z Zespołu Interdyscyplinarnego w Krokowej, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krokowej, Policji, Sądu Rejonowego.

Wykres 1. Liczba wszczętych nowych procedur „Niebieskie Karty w latach 2022 - 2024

W 2022 roku wszczęto 16 nowych procedur „Niebieskie Karty” w tym założonych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej 2. W roku 2023 wszczęto 8 procedur, w tym założonych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej 3, a w 2024 wszczęto 15 procedur, 0 procedur założyli pracownicy pomocy społecznej.

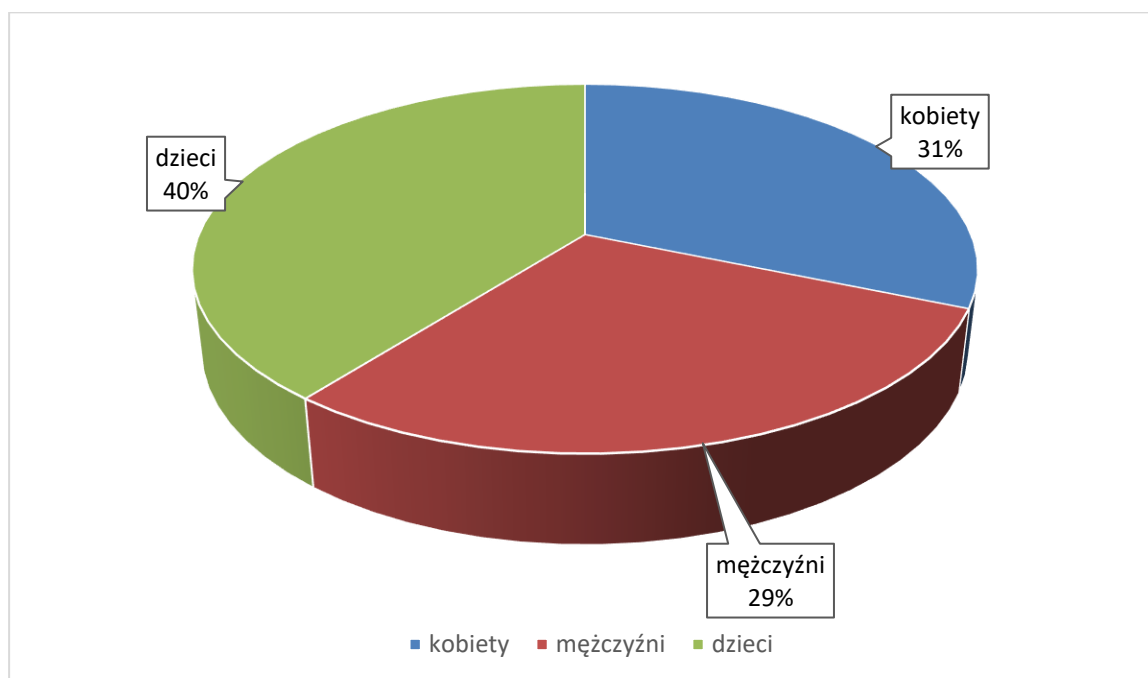
Wykres 2. Liczba osób doznających przemocy w latach 2022 - 2024

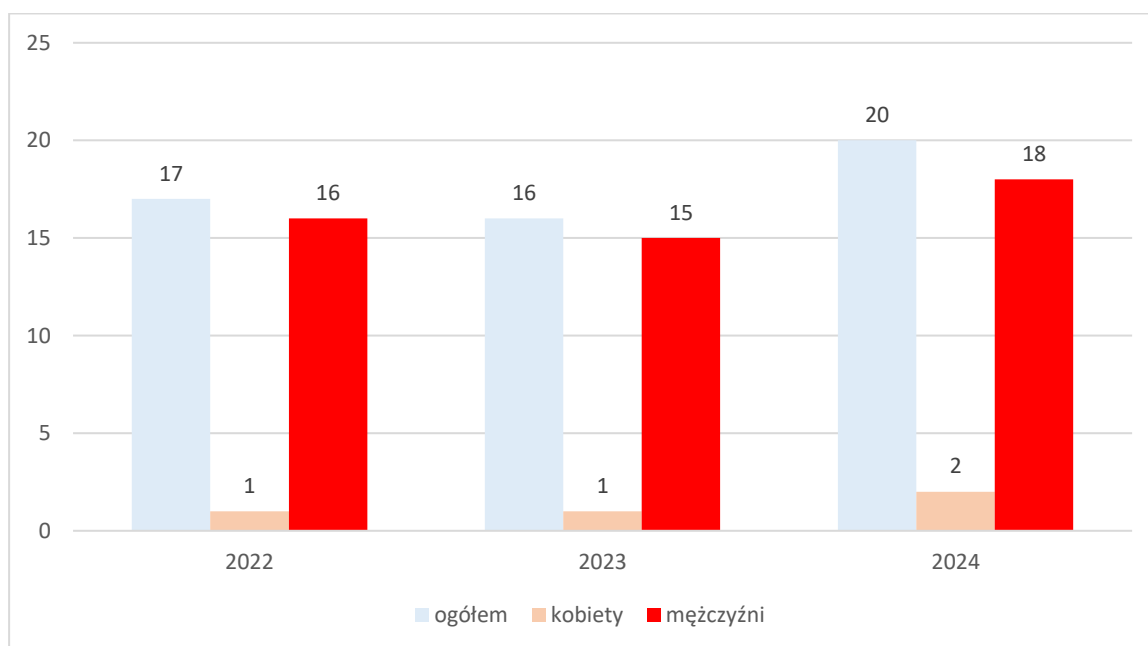
Podsumowując, najwyższy odsetek osób doznających przemocy w roku 2022 stanowią dzieci 43%, kobiety – 28,5 %, mężczyźni 28,5 %.

W kolejnych latach podobnie.

Wykres 3. Odsetek osób doznających przemocy w 2024 r.

Wykres 4. Liczba osób stosujących przemoc w latach 2022 - 2024

Jak wynika z powyższego zestawienia w latach 2022 – 2023 liczba osób stosujących przemoc utrzymywała się na zbliżonym poziomie, nieznaczny wzrost zanotowano w roku 2024, natomiast w 90 % sprawcami przemocy są mężczyźni.

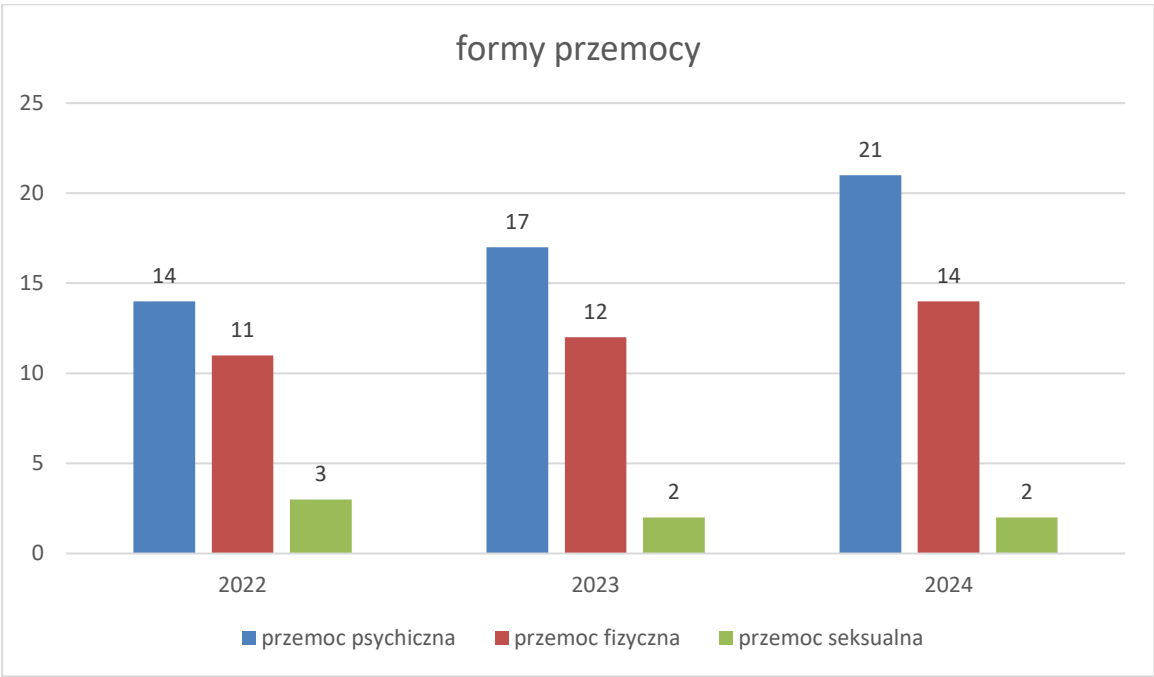
Dane dotyczące osób doznających przemocy, jak i stosujących przemoc rosną. Na podstawie tych danych można stwierdzić, że skala przemocy wzrasta. Nie jest to jednak

zjawisko jednowymiarowe. Możliwe, że przemoc utrzymuje się na tym samym poziomie, a dzięki wzrostowi świadomości społecznej w zakresie przeciwdziałania przemocy wzrasta liczba ujawnianych i zgłaszanych spraw.

Ma na to wpływ wiele czynników m.in. zmiany kulturowe w społeczeństwie, zmiany modelu rodziny, odchodzenie od tradycji patriarchatu, rozwój usług wsparcia dla ofiar przemocy domowej, kampanie społeczne itp. Pewnym jest, że w związku ze specyfiką przemocy domowej nie ma diagnozy skali tego zjawiska, są tylko dane uzyskane w związku z wszczęciem procedury NK i danymi osób korzystających z systemu wsparcia. Prawdziwa skala przemocy w rodzinie nie jest zdiagnozowana.

Z danych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krokowej wynika, iż z powodu występującej przemoc domowej w roku 2022 skorzystały ze wsparcia 3 rodziny (14 osób w rodzinie), w roku 2023 – 4 rodziny (16 osób), a w roku 2024 - 2 rodziny (9 osób).

Wykres 5. Skala zdefiniowanych form przemocy

Działania związane z obszarem przemocy domowej w roku 2022 przedstawia poniższa tabela wraz z wnioskami.

ZAŁOŻENIA PROGRAMU	PODEJMOWANE DZIAŁANIA	WNIOSKI
Przeciwdziałanie przemocy domowej i ochrona osób doznających przemocy		
Zmniejszenie skali zjawiska przemocy na terenie gminy Krokowa	-diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,	- współpraca w ramach Zespołu Interdyscyplinarnego i grup DP : 6 spotkań „ZI”,

	-opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach, - rozpowszechnianie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym, -monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą, - dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodziny, w której dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań, -podejmowanie działań prewencyjnych w środowiskach zagrożonych przemocą, -inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętych przemocą -udział w działaniach edukacyjno-informacyjnych, -prowadzenie działań interwencyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy, - podejmowanie działań interwencyjnych w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”, - udzielanie informacji dotyczącej bezpiecznego schronienia osobom dotkniętym przemocą, - udzielanie informacji na temat pomocy medycznej, -udzielanie informacji na temat praw osób będących ofiarami przemocy , -udzielanie informacji sprawcą przemocy na temat programów korekcyjno – edukacyjnych -rozpowszechnianie informacji o telefonie zaufania „Niebieska Linia” i inne, - udział w specjalistycznych szkoleniach i warsztatach przedstawicieli grup zawodowych udzielających wsparcia w zakresie przemocy w rodzinie, - udział w konferencjach, naradach, seminariach i wymiana doświadczeń,	prowadzenie procedury „Niebieskie Karty” w 17 rodzinach, zakończenie procedur „NK” w 7 rodzinach , liczba posiedzeń grup roboczych 37, liczba interwencji - 23, liczba działań edukacyjno-informacyjnych – 70, liczba wszczętych spraw w ramach procedury „Niebieskie Karty” – 15, liczba założonych Niebieskich Kart - 16 - działanie punktu konsultacyjnego (liczba osób objętych pomocą w formie poradnictwa: * psychologicznego -15 * prawnego -6 * socjalnego – 28 - Edukacja dzieci, młodzieży i dorosłych w zakresie przeciwdziałania przemocy i ochrony ofiar. Liczba zorganizowanych spotkań, szkoleń i pogadanek 44 Zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych wobec osób stosujących przemoc domową: * liczba sprawców przemocy odizolowanych od ofiar - 2
--	--	---

	-tworzenie grupy superwizyjnej dla osób zajmujących się problematyką przemocy na terenie gminy, - propagowanie skutecznych sposobów powstrzymania przemocy , - podnoszenie wrażliwości społecznej wobec przemocy w rodzinie, -obalanie mitów na temat przemocy, - szkolenie na temat przemocy -prowadzenie akcji zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży w zakresie ograniczania oglądania przemocy w telewizji, grach komputerowych, -wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujące zachowania nieagresywne - wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujące zachowania nieagresywne, - dystrybucja ulotek i informacji na temat przemocy i jej skutków, - organizowanie konkursów, np. plastycznych wśród dzieci i młodzieży w zakresie zapobiegania przemocy - izolowanie sprawców od ofiar- - udzielanie informacji sprawcą przemocy na temat programów korekcyjno – edukacyjnych - przeprowadzanie rozmów z osobami nadużywającymi alkohol, stosującymi przemoc, -kierowanie wniosków do Sądu Rejonowego o obowiązek podjęcia leczenia odwykowego w związku z nadużywaniem alkoholu, -kierowanie sprawców przemocy do realizacji programu oddziaływań korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc.	
--	--	--

ZAŁOŻENIA PROGRAMU	PODEJMOWANE DZIAŁANIA	WNIOSKI
Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie i ochrona osób doznających przemocy domowej		
Zmniejszenie skali zjawiska przemocy na terenie gminy Krokowa	-diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, -opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach, - rozpowszechnianie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym, -monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą, - dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodziny, w której dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań, -podejmowanie działań prewencyjnych w środowiskach zagrożonych przemocą, -inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętych przemocą -udział w działaniach edukacyjno-informacyjnych, -prowadzenie działań interwencyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy, - podejmowanie działań interwencyjnych w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”, - udzielanie informacji dotyczącej bezpiecznego schronienia osobom dotkniętym przemocą, - udzielanie informacji na temat pomocy medycznej, -udzielanie informacji na temat	- współpraca w ramach Zespołu Interdyscyplinarnego i grup roboczych : 6 spotkań „ZI”, - prorowadzenie procedury „ Niebieskie Karty” w 17 rodzinach, - zakończenie procedur „NK” w 9 rodzinach , - liczba rodzin objętych monitorowaniem -19 - liczba posiedzeń grup roboczych 83, - liczba interwencji - 76, liczba działań edukacyjno-informacyjnych – 70, liczba wszczętych spraw w ramach procedury „ Niebieskie Karty” – 8, liczba założonych Niebieskich Kart - 8) - działanie punktu konsultacyjnego (liczba osób objętych pomocą w formie poradnictwa: * psychologicznego -14 * prawnego -7 * socjalnego – 24 * zawodowego i rodzinnego – 23 * indywidualne konsultacje dla ofiar przemocy - 8 * indywidualne konsultacje dla osób stosujących przemoc – 4 * grupy psychoedukacyjne dla osób doświadczających przemocy – 5 osób -podnoszenie kompetencji służb zajmujących się problematyką

	praw osób będących ofiarami przemocy , -udzielanie informacji sprawcą przemocy na temat programów korekcyjno – edukacyjnych -rozpowszechnianie informacji o telefonie zaufania „, Niebieska Linia” i inne, - udział w specjalistycznych szkoleniach i warsztatach przedstawicieli grup zawodowych udzielających wsparcia w zakresie przemocy w rodzinie, - udział w konferencjach, naradach, seminariach i wymiana doświadczeń, -tworzenie grupy superwizyjnej dla osób zajmujących się problematyką przemocy na terenie gminy, - propagowanie skutecznych sposobów powstrzymania przemocy , - podnoszenie wrażliwości społecznej wobec przemocy w rodzinie, -obalanie mitów na temat przemocy, - szkolenie na temat przemocy -prowadzenie akcji zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży w zakresie ograniczania oglądania przemocy w telewizji, grach komputerowych, -wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujące zachowania nieagresywne - wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujące zachowania nieagresywne, - dystrybucja ulotek i informacji na temat przemocy i jej skutków, - organizowanie konkursów, np. plastycznych wśród dzieci i młodzieży w zakresie zapobiegania przemocy	przeciwdziałania przemocy w rodzinie: poprzez szkolenia liczba podnoszących kwalifikacje - 20 osób, liczba szkoleń - 4, seminaria – 2 * Edukacja dzieci, młodzieży i dorosłych w zakresie przeciwdziałania przemocy i ochrony ofiar. Liczba zorganizowanych spotkań, szkoleń i pogadanek 73 Zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie: * liczba sprawców przemocy odizolowanych od ofiar - 2 * liczba skierowań do udziału w programach dla sprawców - 2 * liczba wniosków do Sądu Rejonowego w Wejherowie -7
--	---	---

	- izolowanie sprawców od ofiar- udzielanie informacji sprawcą przemocy na temat programów korekcyjno – edukacyjnych - przeprowadzanie rozmów z osobami nadużywającymi alkohol, stosującymi przemoc, -kierowanie wniosków do Sądu Rejonowego o obowiązek podjęcia leczenia odwykowego w związku z nadużywaniem alkoholu, -kierowanie sprawców przemocy do realizacji programu oddziaływań korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc.	
--	---	--

Źródło: Opracowanie własne GOPS

Dane za rok 2024

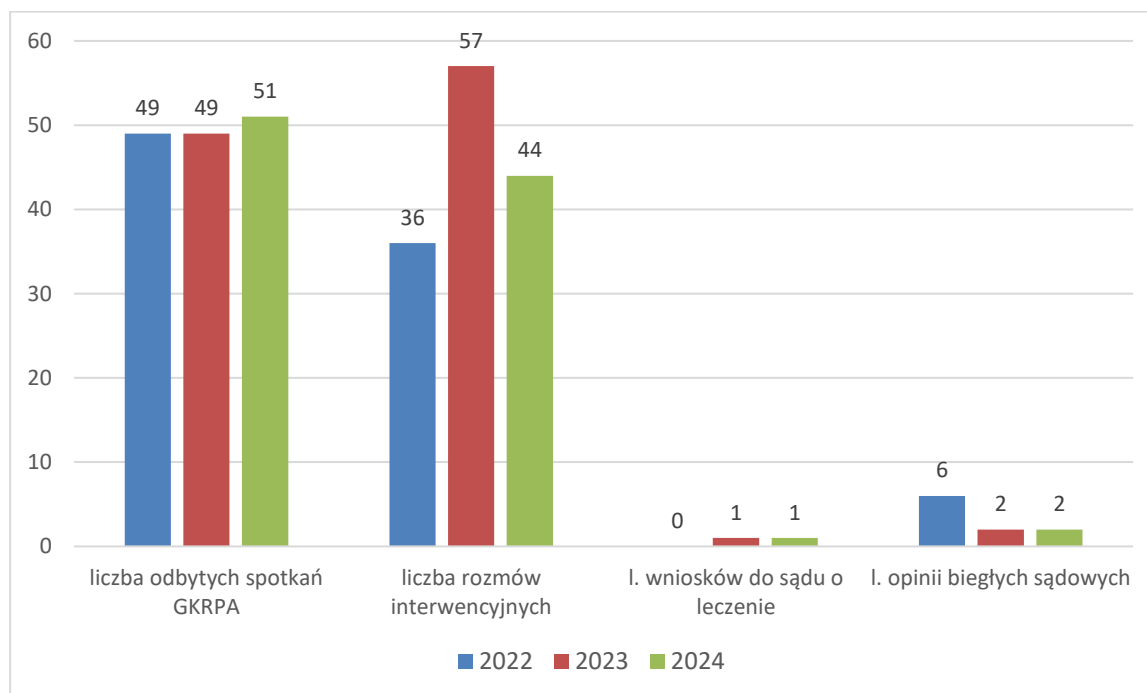
ZAŁOŻENIA PROGRAMU	PODEJMOWANE DZIAŁANIA	WNIOSKI
Przeciwdziałanie przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej		
Zmniejszenie skali zjawiska przemocy na terenie gminy Krokowa	-diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, -opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach, - rozpowszechnianie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym, -monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą, - dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodziny, w której dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań, -podejmowanie działań prewencyjnych w środowiskach zagrożonych przemocą, -inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętych przemocą	- współpraca w ramach Zespołu Interdyscyplinarnego i grup roboczych : 6 spotkań „ZI”, - prorowadzenie procedury „ Niebieskie Karty” w 21 rodzinach, - zakończenie procedur „NK” w 10 rodzinach , - liczba rodzin objętych monitorowaniem -21 - liczba posiedzeń grup roboczych 66, - liczba interwencji - 84, liczba działań edukacyjno-informacyjnych – 58, liczba wszczętych spraw w ramach procedury „ Niebieskie Karty” – 13, liczba założonych Niebieskich Kart - 13)

	-udział w działaniach edukacyjno-informacyjnych, -prowadzenie działań interwencyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy, - podejmowanie działań interwencyjnych w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”, - udzielanie informacji dotyczącej bezpiecznego schronienia osobom dotkniętym przemocą, - udzielanie informacji na temat pomocy medycznej, -udzielanie informacji na temat praw osób będących ofiarami przemocy , -udzielanie informacji sprawcą przemocy na temat programów korekcyjno – edukacyjnych -rozpowszechnianie informacji o telefonie zaufania „Niebieska Linia” i inne, - udział w specjalistycznych szkoleniach i warsztatach przedstawicieli grup zawodowych udzielających wsparcia w zakresie przemocy w rodzinie, - udział w konferencjach, naradach, seminariach i wymiana doświadczeń, -tworzenie grupy superwizyjnej dla osób zajmujących się problematyką przemocy na terenie gminy, - propagowanie skutecznych sposobów powstrzymania przemocy , - podnoszenie wrażliwości społecznej wobec przemocy w rodzinie, -obalanie mitów na temat przemocy, - szkolenie na temat przemocy -prowadzenie akcji zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży w zakresie ograniczania oglądania przemocy w telewizji, grach komputerowych,	- działanie punktu konsultacyjnego (liczba osób objętych pomocą w formie poradnictwa): * psychologicznego -23 * prawnego -14 * socjalnego – 27 * zawodowego i rodzinnego – 20 * indywidualne konsultacje dla ofiar przemocy - 5 * indywidualne konsultacje dla osób stosujących przemoc – 1 * grupy psychoedukacyjne dla osób doświadczających przemocy – 6 osób -podnoszenie kompetencji służb zajmujących się problematyką przeciwdziałania przemocy w rodzinie: - poprzez szkolenia liczba podnoszących kwalifikacje - 13 osób, liczba szkoleń - 2, seminaria - 2 * Edukacja dzieci, młodzieży i dorosłych w zakresie przeciwdziałania przemocy i ochrony ofiar. - Liczba zorganizowanych spotkań, szkoleń i pogadanek 33
--	---	---

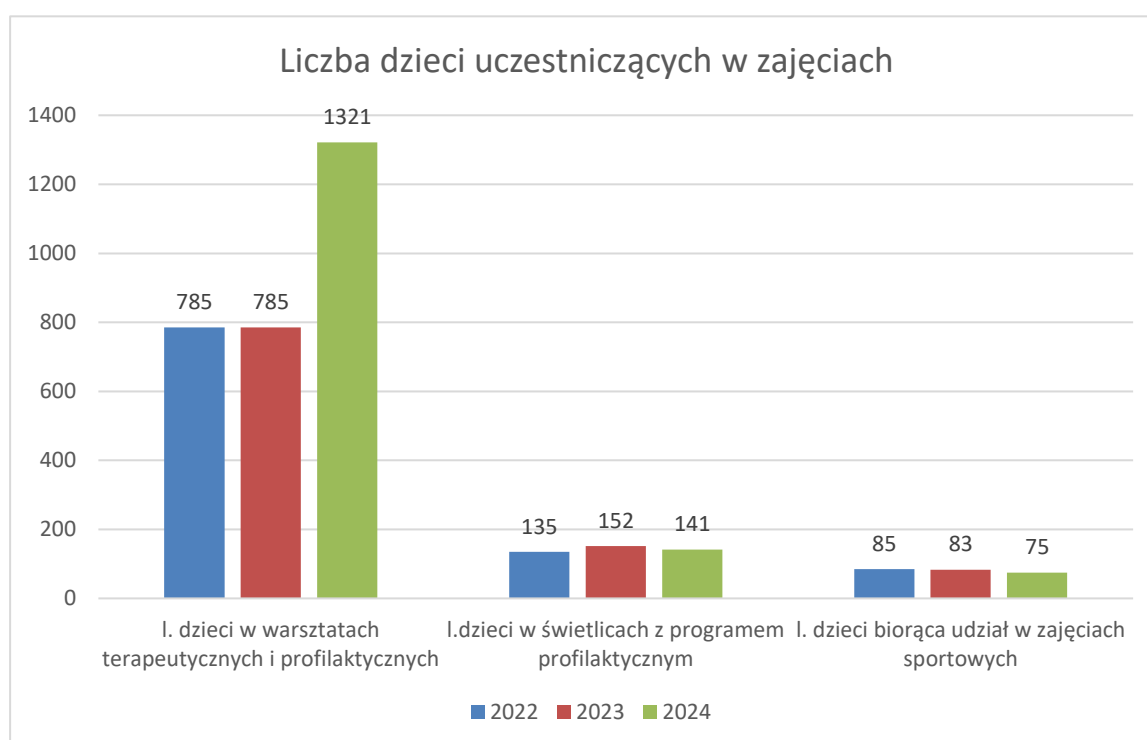
	-wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujące zachowania nieagresywne - wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujące zachowania nieagresywne, - dystrybucja ulotek i informacji na temat przemocy i jej skutków, - organizowanie konkursów, np. plastycznych wśród dzieci i młodzieży w zakresie zapobiegania przemocy - izolowanie sprawców od ofiar- udzielanie informacji sprawcą przemocy na temat programów korekcyjno – edukacyjnych - przeprowadzanie rozmów z osobami nadużywającymi alkohol, stosującymi przemoc, -kierowanie wniosków do Sądu Rejonowego o obowiązek podjęcia leczenia odwykowego w związku z nadużywaniem alkoholu, -kierowanie sprawców przemocy do realizacji programu oddziaływań korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc.	Zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie: * liczba sprawców przemocy odizolowanych od ofiar - 1 * liczba skierowań do udziału w programach dla sprawców - 5 * liczba wniosków do Sądu Rejonowego w Wejherowie -5
--	--	---

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na przestrzeni lat podejmował działania profilaktyczne związane z uzależnieniami wszelkiego rodzaju, które znacząco podnoszą ryzyko wystąpienia przemocy domowej.

Wykres 6. Liczba podjętych działań w ramach kompetencji GKRPA w Krokowej w latach 2022 - 2024

Wykres 7. Liczba dzieci uczestniczących w różnych rodzajach działań w ramach profilaktyki uzależnień w latach 2022 - 2024

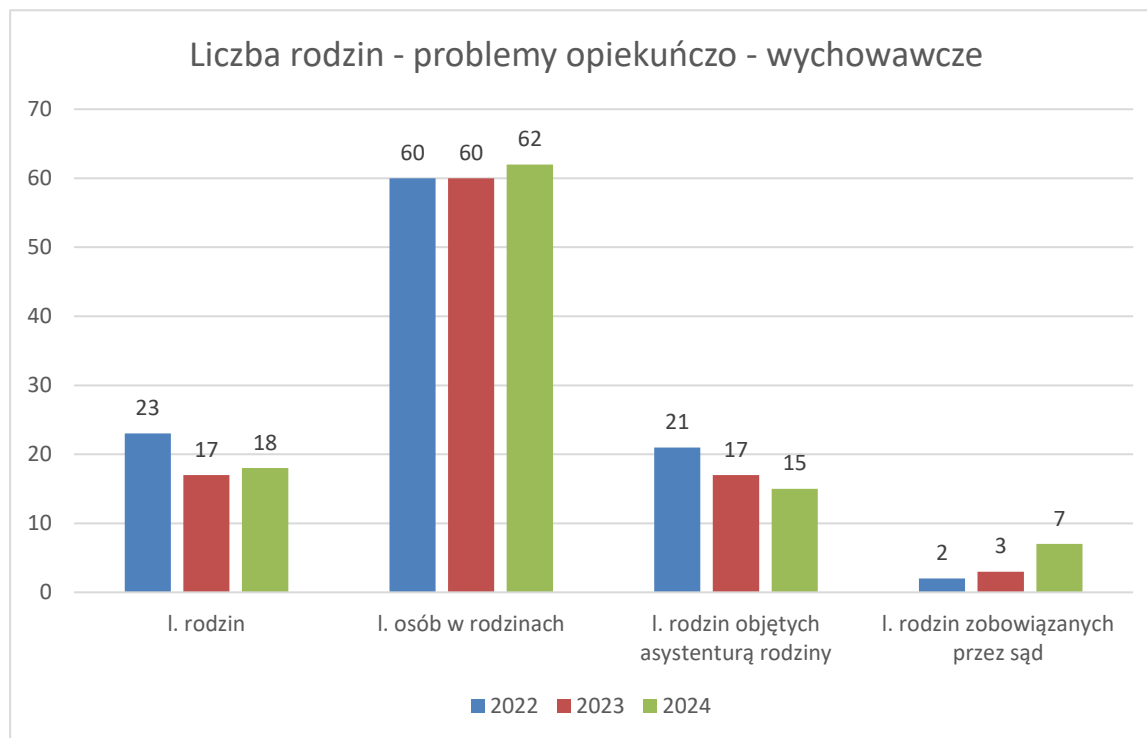

Na przestrzeni lat 2022 – 2024 widać prawie dwukrotny wzrost wsparcia dla dzieci w formie uczestnictwa w zajęciach profilaktycznych, programach, warsztatach organizowanych również w szkołach i placówkach wsparcia dziennego.

Jak wynika z danych sprawozdawczych do MRiPS GOPS Krokowa w latach 2022 – 2024 nie zabezpieczał dzieci w związku z bezpośrednim zagrożeniem zdrowia i życia w związku z przemocą domową (art. 12 a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej). Nie było również konieczności zabezpieczania dzieci u niezamieszkujących wspólnie osoby najbliższej.

Jak wynika z analizy danych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krokowej, z powodu bezradności w sprawach opiekuńczo – wychowawczych skorzystały z pomocy społecznej w 2022 roku 23 rodziny, w roku 2023 – 17 rodzin, w roku 2024 18 rodzin.

Wykres 8. Liczba rodzin, korzystających z pomocy społecznej w latach 2022 – 2024 z tytułu problemów opiekuńczo – wychowawczych.

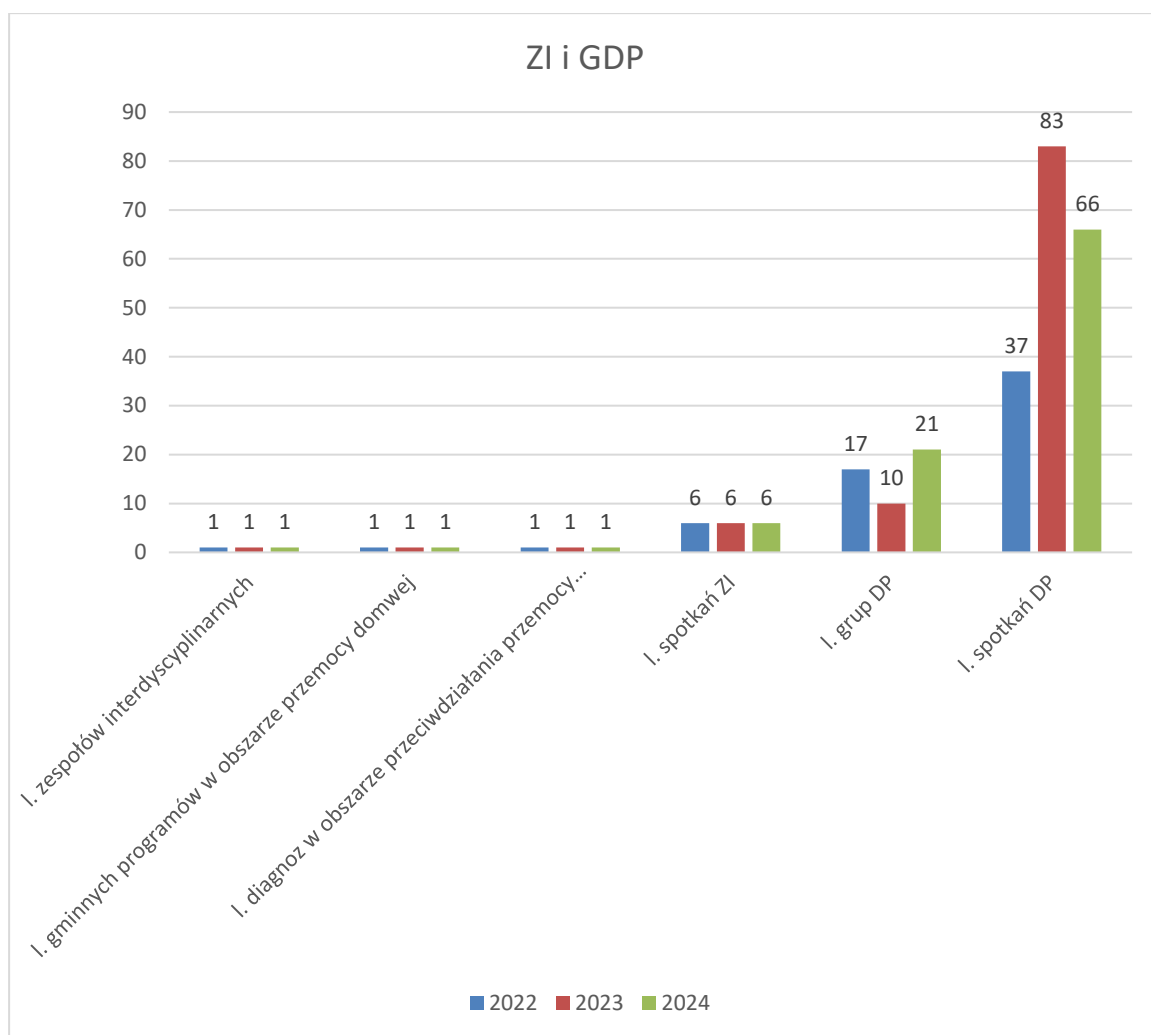
Główne dysfunkcje rodzin, które zostały objęte wsparciem z powodu bezradności w sprawach opiekuńczo – wychowawczych:

- obniżone bądź brak kompetencji opiekuńczo – wychowawczych,
- niepełnosprawność rodziców, a także dzieci,
- bezradność,
- choroba alkoholowa,
- bezrobocie,
- ubóstwo

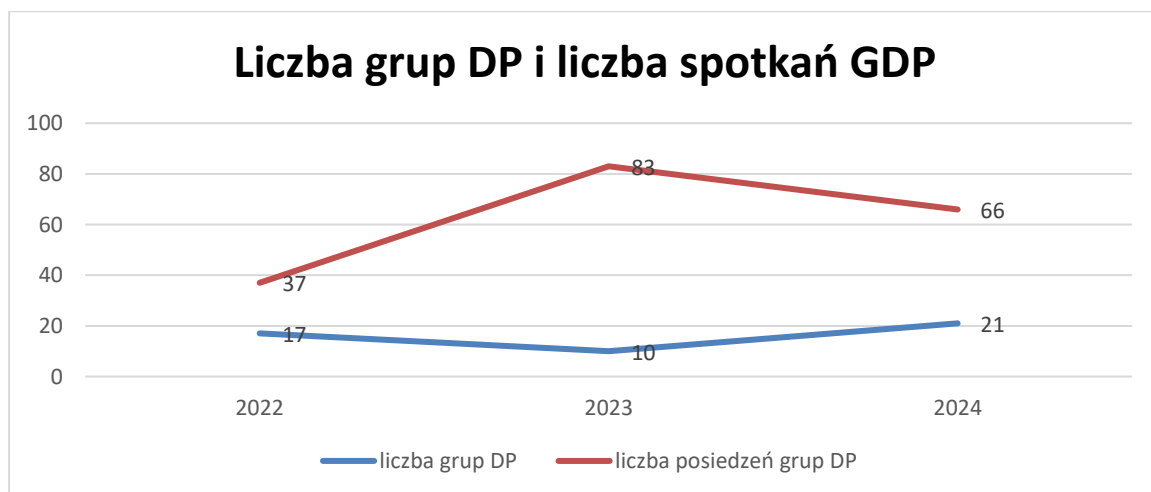
III ZESPÓŁ INTERDYSCYPLINARNY I GRUPY DIAGNOSTYCZNO - POMOCOWE

Zgodnie z zapisami ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej oraz regulaminem zespołu interdyscyplinarnego do spraw przeciwdziałania przemocy domowej obsługę organizacyjno-techniczną zespołu interdyscyplinarnego zapewnia Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krokowej.

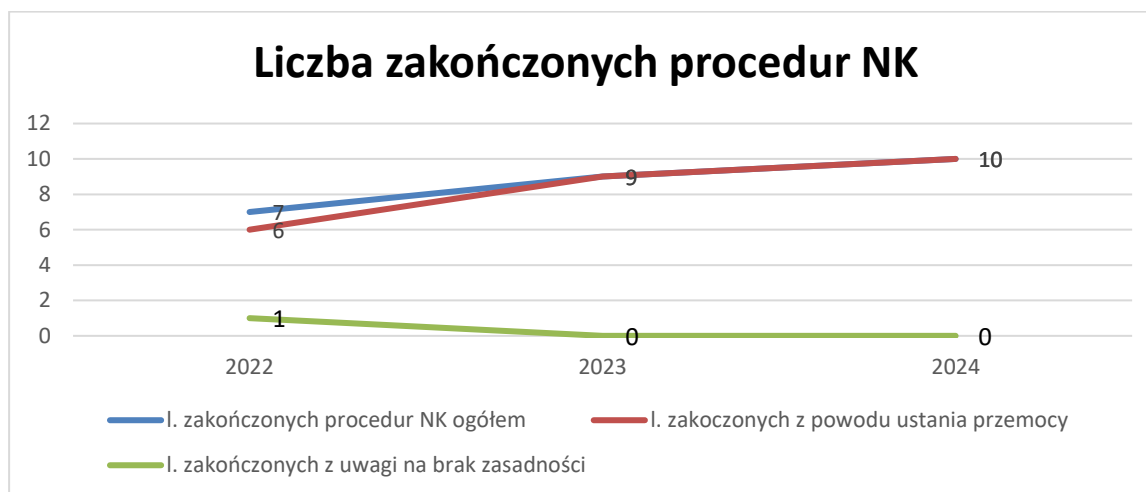
Wykres 9: Dane ZI i GDP w latach 2022 – 2024

Wykres 10. Liczba powołanych grup diagnostyczno - pomocowych i liczba posiedzeń grup diagnostyczno – pomocowych w latach 2022 - 2024

Wykres 11. Zakończenie procedur Niebieskie Karty w latach 2022 – 2024

Dane liczbowe świadczące o skali przemocy w gminie oraz analiza działań podjętych przez służby w poprzednim okresie programowania wskazują na potrzebę:

1. rozbudowy i poszerzenia oferty pomocowej dla osób dotkniętych przemocą w tym organizacji zajęć edukacyjnych, zapewnienia miejsc w ośrodkach wsparcia, wzmacnianie współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz kościołami i związkami wyznaniowymi,
2. wzmocnienie działań nakierowanych na wsparcie rodzin wykazujących problemy opiekuńczo – wychowawcze,
3. stworzenia spójnego dla powiatu systemu pracy ze sprawcami przemocy na rzecz skuteczności podejmowania przez nich oddziaływań korekcyjno - edukacyjnych, terapeutycznych oraz monitorowania ich skuteczności,
4. poszerzenia oferty oddziaływań wspierających dla osób doświadczających przemocy i stosujących przemoc.

IV ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY

1. Funkcjonowanie w gminie ZI i GDP oraz wysoka aktywność tych podmiotów w procedowaniu NK.

2. Wysoki wskaźnik zakładanych niebieskich kart, przy równoczesnym wysokim wskaźniku zakańczanych.
3. Wysoki wskaźnik osób korzystających ze wsparcia z punktu konsultacyjnego na terenie gminy.
4. Działania profilaktyczne podejmowane przez jednostki organizacyjne pomocy społecznej oraz placówki oświatowe w zakresie przemocy domowej.
5. Wzrost świadomości społecznej w zakresie możliwości uzyskania pomocy w przypadku przemocy domowej.
6. Realizowanie przez szkoły programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży w zakresie przemocy, warsztatów integracyjnych, zaangażowanie młodzieży w działania realizowane w szkołach na rzecz profilaktyki przemocy.
7. Powiatowe procedury umieszczania dzieci w pieczy zastępczej w tym w trybie art. 12a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.
8. Specjalistyczne przygotowanie służb pomocowych.
9. Działania interdyscyplinarne na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.
10. Znajomość środowisk rodzinnych dzieci i młodzieży w placówkach oświatowych, podejmowanie interwencji przez specjalistów.
11. Dobrze wykształcona kadra pracująca w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej.

SŁABE STRONY

1. Niski wskaźnik osób podejmujących i skutecznie kończących programy korekcyjno – edukacyjne dla osób stosujących przemoc w rodzinie (PKE).
2. Brak na terenie powiatu Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia (SOW).
3. Niewystarczająca oferta programowa dla osób doświadczających przemocy, sprawców przemocy.
4. Niewystarczająca dostępność do specjalistów – psychologów, terapeutów, długi czas oczekiwania na pomoc specjalistów.
5. Niewielka oferta wsparcia dla młodzieży poza szkołą.
6. Przepelnienie klas, anonimowość.
7. Niskie zaufanie do instytucji pomocowych i ich skuteczności.
8. Niewystarczająca świadomość społeczna na temat skutków przemocy, wysoka tolerancja na przemoc.

9. Niewielkie zainteresowanie rodziców współpracą ze szkołami, małe zainteresowanie rodziców swoimi dziećmi oraz podnoszeniem kompetencji rodzicielskich oferowanym przez szkoły.

SZANSE

1. Otwartość służb na wzajemną współpracę, wymianę informacji.
2. Wypracowywanie wspólnie interdyscyplinarnych procedur pracy ze sprawcami przemocy i wsparcia osób doznających przemocy oraz monitorowania losów rodzin dotkniętych przemocą.
3. Edukowanie społeczeństwa na temat skutków przemocy.
4. Dalsze tworzenie programów osłonowych z wykorzystaniem środków budżetu państwa.
5. Ograniczenie skutków przemocy poprzez lokalne uregulowania prawne w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osobom doświadczającym przemocy.
6. Usprawnienie procedur związanych z izolacją sprawców przemocy.
7. Kierowanie sprawy do odbycia programu korekcyjno – edukacyjnego.
8. Ciągłość oddziaływań korekcyjno – edukacyjnych i terapeutycznych.
9. Rozpowszechnianie wiedzy na temat możliwych form wsparcia dla rodzin z trudnościami opiekuńczo – wychowawczymi.
10. Promowanie wartości rodzinnych i wychowania bez przemocy.
11. Rozwój infrastruktury pomocowej.
12. Zmiana przepisów prawa umożliwiająca skuteczną, interdyscyplinarną pomoc rodzinom uwikłanym w przemoc.
13. Zmiana postaw społecznych, brak przyzwolenia społecznego na wszelkie przejawy przemocy (przemoc domową, rówieśniczą, cyberprzemoc, znęcanie się nad zwierzętami itp.).
14. Przeszkolenie specjalistów w celu uzyskania kwalifikacji do prowadzenia programów korekcyjno – edukacyjnych dla sprawców przemocy zgodnie z wymaganiami ustawowymi.
15. Powołanie powiatowego zespołu monitorującego realizację programu.
16. Wprowadzenie we wszystkich szkołach procedur anty przemocowych.
17. Wypracowanie lokalnej sieci wsparcia rodzin i osób zagrożonych lub dotkniętych przemocą.
18. Systematyczne szkolenie kadr.

19. Prowadzenie kampanii społecznych.

ZAGROŻENIA

1. Społeczne przyzwolenie na przemoc.
2. Ukrywanie przez rodziny zachowań przemocowych, bierność w podejmowaniu działań na rzecz zmiany swojej sytuacji.
3. Bierność świadków przemocy.
4. Niewydolność wychowawcza rodzin i wzrost liczby tych rodzin.
5. Niewystarczające wsparcie rodzin przeżywających trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo – wychowawczych.
6. Izolacja społeczna i zagrożenie bezpieczeństwa seniorów i osób niepełnosprawnych.
7. Zaniechanie rozwoju kompetencji służb zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy.
8. Długi czas postępowań karnych w stosunku do sprawców przemocy, orzekanie kar w zawieszeniu.
9. Wypalenie zawodowe przedstawicieli służb zajmujących się przemocą.
10. Utrzymywanie się wysokiego wskaźnika przemocy w powiecie.
11. Powielanie negatywnych wzorców zachowań przez młodzież w życiu dorosłym.
12. Zagrożenie alienacją i wykluczeniem społecznym rodzin z problemem przemocy.
13. Uzależnienia młodzieży jako ucieczka od problemów.
14. Wzrost liczby dzieci z zaburzeniami zachowania i emocji, zaburzeniami na tle psychicznym.

V PRIORYTETY, CELE I WSKAŹNIKI

Priorytet I Podnoszenie wrażliwości społecznej na zjawisko przemocy domowej				
Cel szczegółowy	Działania	Czas realizacji	Mierniki realizowanych działań i celów	Realizatorzy
1. Edukacja społeczności Gminy na temat przemocy domowej i jej skutków	1. Realizowanie programów podnoszących kompetencje rodzicielskie. 2. Prowadzenie kampanii społecznych o zasięgu gminnym, konkursów itp. 3. Coroczne raportowanie zjawiska przemocy w rodzinie we współpracy z Zespołem Interdyscyplinarnym	2026 – 2031	1. ilość przeprowadzonych programów podnoszących kompetencje rodzicielskie, 2. ilość przeprowadzonych kampanii, 3. ilość raportów	JOPS, Oświata, Policja, GKRPA, Ochrona Zdrowia, Sąd, Prokuratura,
2. Upowszechnianie informacji w zakresie form wsparcia rodzinom zagrożonym lub dotkniętym przemocą domową	1. Udostępnianie do publicznej wiadomości informacji o instytucjach udzielających wsparcia osobom i rodzinom w sytuacji przemocy w rodzinie, cyberprzemocy, przemocy rówieśniczej. 2. Wykorzystywanie narzędzi teleinformatycznych do rozpowszechniania informacji o formach wsparcia w sytuacji przemocy. 3. Opracowywanie informatorów w zakresie profilaktyki przemocy i o możliwych formach wsparcia.	2026 -2031	1. liczba rozpowszechnionych ulotek, broszur, plakatów, 2. aktualizacje stron internetowych dot. rozpowszechniania informacji o formach wsparcia w sytuacji przemocy, 3. liczba informatorów w zakresie profilaktyki przemocy i o możliwych formach wsparcia	JOPS, Oświata, Policja, GKRPA, Ochrona Zdrowia, Sąd, Prokuratura,

Priorytet II Zwiększenie skuteczności działań w zakresie udzielania wsparcia osobom doświadczającym przemocy				
Wzmocnienie ochrony osób doświadczających przemocy	1. Monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą domową 2. Zapewnienie całodobowego schronienia dla osób doświadczających przemocy domowej 3. Interdyscyplinarne procedowanie w NK. 4. Prowadzenie programów edukacyjnych i terapeutycznych dla osób doświadczających przemocy (grupy wsparcia, grupy socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży, prowadzenie i indywidualnych terapii). 5. Udostępnienie do publicznej wiadomości informatorów o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy w rodzinie.	2026 -2031	1. liczba posiedzeń grup roboczych, 2. ilość skierowań do całodobowego schronienia dla osób doświadczających przemocy. 3. liczba postępowań z użyciem procedury „Niebieskie Karty”, 4. liczba programów edukacyjnych i terapeutycznych dla osób doświadczających przemocy (liczba spotkań grup wsparcia, grup socjoterapeutycznych dla dzieci i młodzieży, liczba prowadzonych indywidualnych terapii), 5. liczba informatorów	JOPS, Oświata, Policja, GKRPA, Ochrona Zdrowia, Sąd, Prokuratura,
Priorytet III Zwiększenie skuteczności działań wobec sprawców przemocy domowej				
Praca z osobami stosującymi przemoc domową	1. Interdyscyplinarne podejście do przeciwdziałania przemocy 2. Kierowanie sprawców przemocy do programu	2026 -2031	1. liczba postępowań z użyciem procedury „Niebieskie Karty”, 2. liczba wniosków o skierowanie do udziału w programie	JOPS, Oświata, Policja, GKRPA, Ochrona

	korekcyjno – edukacyjnego dla sprawców przemocy. 3. Kierowanie sprawców na indywidualne i grupowe terapie uzależnień. 4. Wzmocnienie współpracy pomiędzy organami ścigania a zespołem interdyscyplinarnym w zakresie wymiany informacji w sprawie prowadzonych postępowań. 5. Sporządzanie i aktualizacja informatorów o ofercie pomocowej dla osób stosujących przemoc i jej rozpowszechnianie. 6. Izolowanie sprawców przemocy. 7. Udostępnienie do publicznej wiadomości informatorów o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy domowej		korekcyjno – edukacyjnym dla sprawców przemocy 3. liczba skierowań sprawców na indywidualne i grupowe terapie uzależnień, 4. liczba spotkań ZI, w których uczestniczy przedstawiciel organów ścigania 5. liczba informatorów o ofercie pomocowej dla osób stosujących przemoc przekazanych do rozpowszechnienia. 6. ilość nakazów w wyniku których doszło do izolowania sprawców przemocy, 7. ilość informatorów o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy w rodzinie	Zdrowia, Sąd, Prokuratura,
Priorytet IV Doskonalenie zawodowe pracowników instytucji zajmujących się przemocą domową				
Wzmocnienie kompetencji zawodowych pracowników	1. Udział w szkoleniach, konferencjach, seminariach z	2026 -2031	1. liczba przeszkolonych osób z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie,	JOPS, Oświata, Policja, GKRPA, Ochrona

	zakresu przeciwdziałania przemocy domowej 2. Organizowanie superwizji pracy socjalnej 3. Wymiana dobrych praktyk pomiędzy służbami.		2. liczba superwizji wraz z liczbą uczestników superwizji, 3. liczba spotkań	Zdrowia, Sąd, Prokuratura,
--	---	--	---	-------------------------------

VI REALIZACJA PROGRAMU

Niniejszy Program skierowany jest do:

1. osób doświadczających przemocy domowej w szczególności dzieci i osób zależnych,
2. osób podejrzewanych o stosowanie przemocy i sprawców przemocy,
3. przedstawicieli instytucji i służb zobowiązanych do udzielania pomocy osobom uwięzonym w przemoc domową tj. pracownicy socjalni, asystenci rodzinni, koordynatorzy rodzinnej pieczy zastępczej, Policjanci, przedstawiciele Żandarmerii Wojskowej, przedstawiciele gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, przedstawiciele oświaty i ochrony zdrowia, członkowie organizacji pozarządowych i inni.
4. społeczności lokalnej.

Program realizowany będzie przez podmioty określone w kierunkach działań niniejszego Programu, a w szczególności:

1. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krokowej,
2. Zespół Interdyscyplinarny w Krokowej,
3. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pucku,
4. Sąd Rejonowy,
5. Prokuraturę Rejonową,
6. Policję,
7. publiczne i niepubliczne instytucje ochrony zdrowia,
8. publiczne i niepubliczne placówki oświatowe,
9. gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych,
10. organizacje pozarządowe i kościelne,
11. Żandarmerię Wojskową,
12. inne podmioty działające na rzecz osób dotkniętych przemocą lub sprawców przemocy.

Źródła finansowania

Z uwagi na sześcioletni okres obowiązywania programu oraz różnorodność podmiotów zaangażowanych w realizację zadań, środki finansowe na realizację zadań będą uwzględniane w rocznych planach finansowych poszczególnych jednostek.

Jednostki i organizacje uczestniczące w realizacji programu będą aplikować o środki zewnętrzne na realizację właściwych sobie zadań określonych w programie.

Źródłem finansowania zadań zawartych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Krokowa na lata 2026-2031 są środki własne Gminy, w tym wpływy z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz środki z budżetu państwa a także województwa przeznaczone na realizację zadań dotyczących przeciwdziałania przemocy domowej.

Monitoring i ewaluacja

W okresie obowiązywania, program będzie analizowany w procesie monitoringu, który prowadzony będzie w oparciu o:

1. Coroczne raportowanie i ocenę zgodności faktycznego postępu z założeniami i celami programu oraz przyjętą realizacją zadań,
2. Ocenę nowych wyzwań i zagrożeń,
3. Analizę zmian legislacyjnych.

Ewaluacja ma dostarczyć informacji, czy cele programu są właściwie realizowane, jaka jest trafność przyjętych sposobów realizacji, jaka skuteczność i efektywność Programu oraz wskazać potrzebne zmiany na przyszłość. Program ma charakter otwarty. Zmieniające się uwarunkowania prawne i organizacyjne mogą wpłynąć na konieczność jego uzupełnienia.

Ewaluacji i monitoringowi podlegają standard i dostępność usług oraz stopień i realizacja celów. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej będąc koordynatorem programu, będzie raportował rokrocznie działania realizowane w ramach programu i przedstawiał rezultaty podejmowanych zadań i potrzeby Radzie Gminy Krokowa w ramach rocznego sprawozdania z działalności GOPS.

UZASADNIENIE

Art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673) stanowi, że zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej realizowane są przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego. W myśl przepisów w/w ustawy do zadań własnych gminy należy :

- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych;
- opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej;
- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową;
- zapewnienie osobom doznającym przemocy domowej miejsc w ośrodkach wsparcia.

Realizacja powyższych zadań w Gminie Krokowa prowadzona będzie w oparciu o Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Ofiar Doznających Przemocy Domowej. W związku z powyższym podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Ofiar Doznających Przemocy Domowej w Gminie Krokowa na lata 2026-2031 jest w pełni uzasadnione.